

lesarabrøv

Deyðsiglalaralandsstýrið hjá Jógvani, Paula og Finnboaga

Nú má tað vera gingið upp fyri fólki, at vit hava havt eitt deyðsiglalaralandsstýri í meira enn eitt ár.

Slíkt ábyrgdarloysi móttvegis verkamannafjöldini hevur ikki verið vist áður. Fyrst daktu teir fólkið undir í skatti og nú ætla teir at avtaka pristalið og seta arbeiðsrætt á sátt — teimum væl bjargaðu til fyrimuns.

Fremstur í hesi atsókn móti verkamannafjöldini stendur tjóðveldisflokkurin, sum fyrr segði seg verja áhugamálini hjá arbeiðandi fólkinum, men sum hann bert hevur brúkt sum skalkaskjól. Hann er nú kropin til krossin hjá sambandsmonnum og fólkaflaksmonnum. Hesin er flokkurin, sum hevur livað uppá, at skuldsæta aðrar fyri at vera sambandsflokkar, svartasta afturhald, fyri eyðræning.

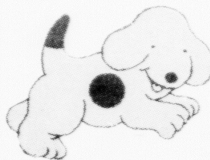
mergsugving og mangt, mangt annað. Men hvar er tjóðveldisflokkurin sjálvur nú — júst har, sum hann hevur skuldsætt javnaðarflokkinn fyri at vera.

Teir báðir minstu flokkarnir sluppu eisini at royna seg; sjálvstýrisflokkurin rýmdi úr landsstýrinum eftir ósemju innanhýsis og teir kristiligu blivu tveittir út, hóast tað var runnið saman millum fólkaflakkin og teir kristiligu.

Tað vil siga, at heilir fimm flokkar hava roynt seg sum landsstýrisflokkar. Hesir vildu onki hava við javnaðarflokkinn at gera, burtursæð frá fólkaflakkinum, har var tað javnaðarflokkurin, sum onki vil hava við fólkaflakkin at gera og so hevur verið sagt í fleiri ár og verður tíkið uppført her. Handlangararnir hjá Paula Ellefsen, Poul Nybo

blaðmaður Dimmalættingar, roynir av øllum alvi at verja illgerðir samgongunnar, men litið nyttar eftir allar ólukkurnar, tit hava framt móti arbeiðarafjöldini. Haldið tykkum fast, Pauli Ellefsen hevur sagt tað fleiri ferðir, at tað er alt ov litið spart. Tað vil siga, at allar ólukkurnar, ið framdar eru, muna alt ov litið. Tíðtokini móti arbeiðarafjöldini mugu herðast. Tey, sum verða sjúk, koma at gjalda fyri at liggja á einum sjúkrahúsi sambært talsmanni samgongunnar, Paula Ellefsen. Danska stjórnin, sum Pauli Ellefsen og Óli Breckmann hava stuðlað, rekur júst sama politikk, so tey minni mentu í Føroyum hava onki gott í væntu so leingi sum hetta gribbastýrið sleppur at verða sitandi.

veljari

Støðan í vinnuni og alt í alt

Tað gongur bara av skriðuni. Politikararnir eru vánaligir. Vinnulivsmenninir eru vánaligir. Ongi reiðari, ella vinnuvirki ganga, uttan einstøk, við stórum almennum ikasti.

Hvat er til ráða at taka? Tær náttúrligu búskapar lóginar, púra fri prisskipan, eftir utboði og eftirspurning útán almennt ella annan studning, hesar lógar eru eftir hordini ein býur í Russlandi. Tí er støðan ring, og skuldin stór.

Men, tíværri, staðin fyri at skeivilógur revsa seg sjálvar, við húsaangangi og missi, verða tær javnan og savnan alment premieraðar.

Hetta má og skal fáa ein bráðan enda, so tær náttúrligu marknaðar mekanismurnar og bú-

skapar lóginar aftur fara at virka. Ella kann alt gera tað sama ...

E. L.

HONDA

lak&rust

garanti

-findes ikke bedre

Rávøru-býtið — tvungin býtisskipan er vánalig loysn

Meginparturin av norsk-artiska toskastovninum gýtir sum kunnugt í Lofoten, og nú fiskaloysi sambært flestu fiskifrøðingum átti at verið vegna ovurfisking, so frættist úr Lofoten um ein rokfiskiskap, ið er so ævintýrligur, at sjálvt elstu fiskimenn ikki víta at siga frá tilikum áður. Lofothavið er fult av stórum, feitum toskum!

Men gakk — kvoturnar eru í botni, og fiskimenn mugu fara heim, tí teir hava fiskað upp alla árskvotuna uppá eina viku!

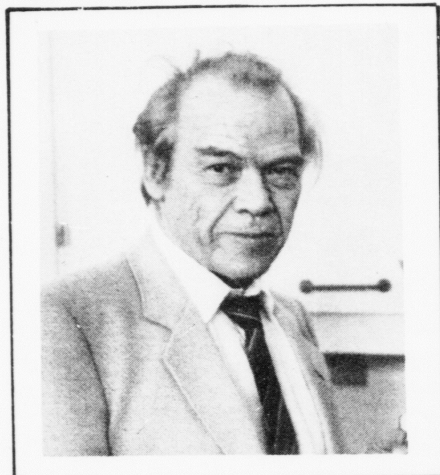
Í Barentshavinum er eisini rokfiskari. Júst har hevur toskastovnurin verið kannaður, kanska meira enn nakran tíð áður, bæði av russiskum og norskum havrannsóknarskipum, og allir fiskifrøðingar vóru her á einum máli um, at Barentshavið var at siga uppfiskað, men eisini her verða árskvoturnar uppfiskaðar uppá eina viku.

Okkara fiskifrøðingar hava sagt, at okkara grunnar eru yvirtroyttir, og út frá teirra spádómum, skulu vit nú við brestin søkkja stóran part av flotanum, og «3 vismenn» millum okkara fólkavaldu verða settir at byta tann fiskin, ið serfrøðingarnir siga er eftir at troyta á grunninum.

Møguliga kunnu tey hagtøl og havi misskiljast, men fyri mær at siggja varð munandi meira fiskað í Norður-Atlantshavinum í 12-ára skeiðinum frá 1965 til 1977 enn seinasta 12-ára skeiðið, og undir øllum umstøðum skuldi ikki verið neyðugt við nakrari «panikkloysn», sjálf um okkara prosentloysn helst er munin betri enn norska kvotu (tons) loysnin.

Tú dugi eg illa at fata, hvussu okkara fiskavirki skulu megna at tilrættaleggja eina skynsama, rationella framleiðslu, tá einki itokligt liggur fyri um, hvussu nógv tons tey fáa at ráða yvir. Møguliga hevur canadiski býtisskipanin (t.d. fyri rækjur) verið umrødd, men skilagoð sum hon tykist mær at vera, skuldi einki verið til hindurs fyri at hon varð umhugsað enn einaferð.

«Umsett» til okkara víðurskipti kundi henda býtisskipanin t.d. ljóða soleiðis:

Fyri ársins fyrstu 8 mánaðar verður ásett at býtast skulu t.d. 90.000 tons av fiski millum virkin (tonsatalið er tilvildarlaga valt) eftir einum ávisum prosent-lykli — fyri mær fegin tann lykli, sum landsstýrið hevur skotið upp. Við einum tilikum fóstum býti visti so t.d. tað virkið, ið hevði fingið tillutað 3%, at tað hevði 2.700 tons, sum kundu virkast í hesum tíðarskeiði. Sostatt kundi virkið beinan vegin byrja at skipa eina skynsama framleiðslu eftir hesari nøgd.

Seinasta 1/3 árið skuldi so skipanin verið fræls — t.v.s. t.d. eins hon er í dag. Á tann hátt kundi virkin eisini sinamilum avtalað skilagoðar loysnir viðvíkjandi summarfari, nær stórri umvælingararbeiði kundu fremjast o.s.fr. Men fram um alt vildi henda skipan hóast alt

givið øllum virkjnum eitt ávist frælst menningar-rásarúm, og tað er nógvur ferðir meira týðningarmikið, enn øll verðsins «rættvis», men 100% tvungin býtisskipan.

Yvirfyri 220 milliónum sovjetborgarum hevur Gorbatsjov opið ástannað, at tann sentralstýrisskipan hann varð valdur uppá ikki var liv lagað og m.a. at stórri frælsi má valda í vinnulivinum. Hann vann fólksins álit við at siga sum var. Um t.d. Føroya «3 visu» opið greiddu okkum 48 túsund froyingum frá, at tað ber til at koma til skeivan úrskurð, sjálvt um ein er fólkavaldur (og sjálvandi tóku avleiðingarnar av tí), ja, so ivist eg ikki í, at fólksins álit á okkara fólkavaldu hevði vaksið munandi. Men kanska koma teir nú at gera tað?

Tormóður Dahl

Bussar og borgarar

Tað er ofta, at bussar hava koyrt undan mær, og fleiri.

Við frium vilja og vitandi. Og tað hevur onki havt við tað at gera, at teir hava havt knappa tíð, nei, tvørtur imóti, teir eru farnir fyrr av stað, enn teir áttu eftir koyriatlanini. Nú hendi tað so aftur í Steinatúni.

Tað var bussur nr. 4,

hann fór av stað undan mær, hann fór ov tíðliga eftir koyriatlanini.

Hasin — bussstjórin skuldi fingið fótin upp á staðið, ið óndi.

Bussarnir skulu eittast at vera privatir, men man kommunan ikki hava gildið minst 80%?

Sjurður Joensen